

Bogusław Abramek

Masłowice, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 6, 202-203

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramiki wcześniejszej z II fazy oraz skorupy naczyń ręcznie lepionych o powierzchni silnie chropowatej z gruboziarnistej gliny. Są one wtrętami z warstwy II starszej niż wczesnośredniowieczna, prawie całkowicie zniszczonej. Skorupy te są mało charakterystyczne, co utrudnia datowanie.

Z ostatniej fazy okresu wczesnośredniowiecznego pochodzą cztery jamy ze zniszczonymi paleniskami kamiennymi. Jedną z nich najciekawsza jest dwufazowa. W jej części górnej występuje ceramika z końca okresu wczesnośredniowiecznego, w dolnej - wśród przepalonych kamieni i popiołu - ceramika z II fazy. Oprócz wyżej wymienionych obiektów wystąpiły jeszcze trzy jamy wczesnośredniowieczne w znacznej części zniszczone przez orkę oraz dwie jamy z okresów starszych, z ubogim materiałem ceramicznym. Jedną z nich zniszczył częściowo obiekt wczesnośredniowieczny. Według wstępnej chronologii jamy te mogą pochodzić z końca okresu halstańskiego i początku okresu lateńskiego [?]. Poza ceramiką znaleziono jeszcze dwa prawie kompletne szkielety zwierzęce. Ponadto kabluczek akroniowy esowaty, osadkę kamienną, nożyki żelazne, przedmiot ołowiany /?/, być może odważnik ?/, podkówkę do buta i nieokreślone bliżej przedmioty żelazne.

Z racji intensywnego niszczenia powyższego stanowiska przewiduje się prowadzenie dalszych prac wykopaliskowych .

MASŁOWICE, pow. Wieluń

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek.

Finansował WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań.

Cmentarzysko szkieletowe, typu rzędowego

z XI-XII wieku.

Ogólny układ grobów oraz wyniki tegorocznych badań wskazują, że możemy już mówić z dużym prawdopodobieństwem o całkowitym przebadaniu stanowiska, jakkolwiek należy jeszcze sprawdzić jego północno-wschodnią granicę.

Na badanym cmentarzysku odkryto 85 grobów szkieletowych tworzących pięć zasadniczych rzędów. Wydaje się, że ogólna liczba grobów była pierwotnie nieco większa, gdyż od strony południowej przylega do niego plańnica eksploatowana w okresie międzywojennym.

Wszystkie odkryte groby rozrzucone były na stosunkowo niewielkiej przestrzeni o wymiarach około 20 x 35 m co powodowało znaczne zagęszczenie pochówków.

Zmarłych grzebano w dość regularnych, prostokątnych jamach grobowych orientowanych po linii W-Z, z niewielkimi odchyleniami na Pn- lub Pd. Tylko dwa groby położone na skraju po stronie północno-wschodniej cmentarzyska miały orientację zbliżoną do linii Pn.-Pd.

W tej właśnie części można zaobserwować bardziej nieregularny układ jam grobowych. Nieco większe były ich wymiary w stosunku do pozostałych. Orientacja samych szkieletów, niezależnie od płci zmarłych była mieszana. W części południowej grzebanie zmarłych z głowami skierowanymi na zachód było prawie zasadą. W kilkunastu jamach grobowych stwierdzono wokół szkieletów resztki drewnianej obstawy z desek. Ponadto, we wszystkich jamach występowały węgielki drzewne lub kawałki przepalonych bierwion, a bardzo często także po kilka drobnych ułamków naczyń kultury łufyckiej.

Na przebadanym obszarze nie stwierdzono śladów palenisk. Szkielety, zachowane przeważnie w bardzo złym stanie, należały na głębokości od 30 do 95 cm. Na podstawie wyposażenia grobowego wyróżniono 23 pochówki kobiet, 20 pochówków mężczyzn oraz 17 pochówków dzieci. Wyposażenie zmarłych nie odbiega w zasadzie od wyposażenia spotykanego na innych cmentarzyskach z tego czasu w Polsce. Najpopularniejszym elementem wyposażenia były noże i kąpielaki skroniowe. Ponadto znaleziono między innymi: 19 naczyń glinianych, 10 krzesiw, 6 monet i okucia 3 wiaderek. Zastanawiającym jest niemal zupełny brak militariów. Tylko w jednym grobie znaleziono przy lewym ramieniu długą i smukłą grot włóczni.

Szczegółowe opracowanie materiałów pochodzących z cmentarzyska w Masłowicach, pow. Wieluń winno się ukazać już w przyszłym roku.

MĘDRZYCE, pow. Grudziądz
Stanowisko 1

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
w Toruniu oraz Muzeum
w Grudziądzu

Badania prowadzili mgr Andrzej Kola
i mgr Ryszard Boguwołski. Finansowała
Katedra Archeologii UMK w Toruniu.
Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesno-
średniowieczne / X-XII w. /.

Badania typu sondażowego przeprowadzono w związku z realizacją tematu badawczego dotyczącego pogranicza chełmińsko-pruskiego we wczesnym średniowieczu. Grodzisko jest położone na wysuniętym "jęzorsie" krawędzi wysoczyzny rzeki Osy. Ziemny wał grodziska stanowi tu jedynie zamknięcie obiektu od strony wysoczyzny. W założeniach, na terenie mocno pofalowanego majdanu grodziska, dwóch wykopach stwierdzono występowanie mocno zniszczonej warstwy kulturowej o miąższości dochodzącej do około 0,80 m. W warstwie brak śladów zabudowy